

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΥΦΧΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 29

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

1915

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι		Νόμος 617 περί άσκησης των Ιατρικών επαγγελμάτων εν ταίς νέαις Έλληναίς χώραις.	4
Νόμος 586 περί επέκτασης της Ισχύος του νόμου ΓΧΙΖ' της 10 Μαΐου 1910 περί της διά σκαφάνδρων άλιείας εις τή Κρητικά παράλια.	1	Βασιλευκά Διατάγματα	
Νόμος 615 περί μεταρρυθμίσεως των διατάξεων περί συστάσεως φορμακίων.	2	Περί έκτελέσεως των άρθρων 4, 5 και 6 του νόμου 337 της 31 'Οκτωβρίου 1914 περί εφαρμογής της φορολογίας των άρστροφικών κτηνών διά την χρήσιν του 1914 κτλ.	5
Νόμος 616 περί συνομολογήσεως δανείου υπό του δήμου Θεσσαλονίκης.	3	Περί στρατιωτικής προπαιδείσεως και τελειοποιήσεως (ανάδημοσίεσις).	6

(1)

Περί επέκτασεως της Ισχύος του νόμου ΓΧΙΖ' της 10 Μαΐου 1910 περί της διά σκαφάνδρων άλιείας εις τή Κρητικά παράλια.

Νόμος 586

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Υψηλόμενοι εφορώνωσ μετ' της Βουλής, άπεροσίσαμεν και διατάσσομεν

"Άρθρον 1.

Αι διατάξεις του νόμου ΓΧΙΖ' της 10 Μαρτίου 1910 περί της διά σκαφάνδρων άλιείας επεκτείνονται από της Ισχύος του παρόντος νόμου και εις τή παράλια των Κρητικών υδάτων.

"Άρθρον 2.

Η άλιεία των σπόγγων εις τή Κρητικά παράλια επιτρέπεται διά των συνήθων μέσων, ήτοι των γαργαλιών, σκαφάνδρων, καμάκων και γυμνών δυντών.

"Άρθρον 3.

Πάν σπογγαλιευτικόν σκάφος ή λέμβος διά την άλιείαν των σπόγγων εις τή Κρητικά παράλια, Ισοδιάζεται δι' ειδικής άδειας, διά την λήψιν της οποίας, εκτός των εν τώ άρθρω 13 του ΓΧΙΖ' νόμου διαζομένων, υποβάλλεται και εις τή πληρωμήν τέλους άδειας σπογγαλιείας κατά την έξής τάξιν.

"Έκαστον σκαφάνδρον μέχρις 15 δυντών υποκειται εις τέλος 1000 δρ., δι' έκαστον δε επί πλέον δύνην δρ. 100.

"Έκαστον πλοίαριον γαργαλιδας 5 τόνων εις 150 δρχ., περίκι δε των 5 τόνων εις 200 δρχ.

"Έκαστον πλοίαριον γυμνών δυντών εις 100 δρ.

» » καμάκων 50 »

» » » και γυμνών δυντών 150 »

Αι άδειαι αύται Ισχύουσι μόνον δι' έν έτος και χορηγούνται υπό του άρμοσίου λιμεναρχου, κατοπιν αιτήσεως του προηγουμένου ν' άλιείσθη σπόγγους και προσαγοής άποδεικτικού εισπραξέως των ως άνω όριζομένων τελών, ενδς των ταμείων του Κράτους. Τά άνωτέρω τέλη διατίθενται ύπερ του ταμείου των δημοσίων έργων Κρήτης.

Ο λιμεναρχής εγγράφει εν ειδική βιβλίω τας χορηγούμενας άδειας.

Άρθρον 4.

Ο Υπουργός τής Έθνικής Οικονομίας δύναται να δοίξη τών δεικνών άρθρων τών σπογγαλιευτικών πλοιαρίων εις τή διάφορα σπογγοφόρα μέρη και τά βήθη τής άλιείας αναλόγως τών μέσων. Ωσαύτως ο αϊτός Υπουργός δύναται να άπαγορεύη τήν ταύτην άλιείαν εις όρισμένα μέρη και καθ' οιανδήποτε εποχήν, εφόσον ήθελε κρίνει τούτο άγκυραίων προς προστασίαν και βελτίωσιν τής σπογγοπαρογωγής και προς άλιείαν ιχθύων.

Άρθρον 5.

Εάν κατά τήν έκτέλεσιν τής δια σκαφάνδρων άλιείας εις άπαντα τά Έλληνικά παράλια ήθελεν επέλθει δυστυχώς εις δύστην, οι πλοίαρχοι τών σκαφών, έκτός τών υπό τού άρθρου 34 τού νόμου ΓΧΙΖ' διαλαμβανόμενων, υποχρεο νται και εις άποζημίωσιν του παθόντος δότου, μετά βεβαιωμένην και ένορκον κατάθεσιν τού Ιατρού προς τήν πλησιεστέραν λιμενικήν άρχήν ήλ ανάρτησιν του πληρωματος και του πλοιαρχου. Και έν μόν ούτος έπιβε τελείαν άνικανότητα προς πάσαν άλλην έργασίαν, λαμβάνει 2,000 δραχμάς, 500 δε δραχμάς έν ούτος έπαβε προσκαίριος: έν ο δύτης ήθελεν κινδυνεί, ή γήρα ή τά στερούμενα μητρός άνήλικα όρφανά τού δότου, λαμβάνουσι 2,500 δραχμάς.

Πες κυβερνήτης σκαφάνδρου προς λήψιν τής άδειας άπόπλου ύποχρεούται, έκτός τών έν τοις άρθροις 13 του ΓΧΙΖ' νόμου και 3 του παρόντος, να καταβάλλει εις έν τών ταμείων του Κράτους, 2,500 δραχμάς ως έγγύσιον διά τήν πλήρη έκτέλεσιν τών έν τή άρθρω 6 του παρόντος νόμου αναλαμβάνομένων, ήτις αναλαμβάνεται μετά τού πρώτου δυστύχημα, τού όποιου ήθελεν επέλθει εις τιά τών άνδρών του σκαφους.

Η έ γύνητις καταβάλλεται είτε εις χρήμα, είτε εις χρυσόφραχ του δημοσίου.

Ο πλοίαρχος σπογγαλιευτικού σκαφάνδρου, όστις δεν ήθελεν άνανεώσει τήν έγγύσιον τούτου, τιμωρείται διά προσημίον 100 εις 200 δρ., άνακαλείται δε και ή κατά τού άρθρου θον άδεια υπό τού λιμεναρχου. Ο τρις τιμωρηθείς στερείται δι' άπορρώσεως, του έπι τών Ναυτικών Υπουργού έπι διαστήματι 6 μηνών μέχρι δύο έτών του δικαιώματος να κυβερνή σπογγαλιευτικόν πλοιαριον.

Άρθρον 6.

Πάν σπογγαλιευτικόν πλοίον φέρου ξένην σημαίαν ύπείκειται εις τας διατάξεις του ΓΧΙΖ' και του παρόντος νόμου.

Άρθρον 7.

Η όρασίς του άρθρου 13 του νόμου ΓΧΙΖ' απ'ας κυβερνήτης έφ' εκάστη ναυτολόγησι δότου καταβάλλει εις τού λιμεναρχέιον δραχμ. 50, προς παραλαβήν δε τής άδειας άπόπλου κτλ. η αντικαθάριστα ως έξής. α) Πες κυβερνήτης σκαφάνδρου καταβάλλει έτησίως δε' εκαστον δύτην δραχμάς 50 προς παραλαβήν τής άδειας υπό άπόπλου κτλ. η.

Ομοίως, εις τού τέλος τής πρώτης πεκαυργήσου υπό 17 άρθρου του ίδιου νόμου, προστίθενται αδε και ή άλιεία τών ειδών φινιας και τοιμορίας διακρίτου μικροτέρας τών τεσσάρων ύρεκατομέτρων.

Άρθρον 8.

Εκτός τών έν τοις άρθροις 6, 7, 8 του ΓΧΙΖ' νόμου διαλαμβανόμενων, έκαστος πλοίαρχος σκαφάνδρου διν δύναται να λάβη άδειαν άπόπλου, έν μή παρουσίασιν εις τών

άρθρων λιμεναρχήν τός φωτογραφίας εις διπλούν δλου τού πληρωματος του σκάφους, εκ τών όποιών ή μία επικαλλάται εις τού ρυλλάδιον του ναύτου ή του δότου, έφ' όσον βάσει είναι ήμιδαπος, σφραγισμένην διά τής σφραγίδος τής οικείας λιμενικής άρχής, ή δε έτέρα κατατίθεται εις τού λιμεναρχέιον.

Άρθρον 9.

Καταργούνται οι νόμοι 97 και 726 'περι σπογγαλιείας' τής Κρητικής Πολιτείας και πάσα άλλη διάταξις αντίτιμουσα εις τόν παρόντα νόμον.

Άρθρον 10.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εν τή Εφημερίδι τής Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό τής Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τή 31 Δεκεμβρίου 1914.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Έπι τών Ναυτικών Έπι τής Έθνικής Οικονομίας ΑΘ. ΜΙΑΟΥΔΗΣ ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έθεωρήθη και έπέση ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 19 Ιανουαρίου 1915.

Ο έπι τής Δικαιοσύνης Υπουργός

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(2)

Περί μεταρρυθμίσεως τών διατάξεων περι ουσιώσεως φαρμακείων.

Νόμος 815

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά τής Βουλής, άπεφασίσαμεν και διατάξαμεν:

Άρθρον 1.

Η προς Ιθρυσιν φαρμακείων άδεια χορηγείται, κατά πάς ανολούθως διατάξεις :

1. Επιδέχεται να περιληφθώσι εν πάση πρωτεύουση Δήμου ή Κοινοτήτος, ως και εν παντί άλλω συνοικισμώ έχοντι πεντακάσιον τουλάχιστον κατοίκους.

2. Έπι πληθυσμώ έπέκεινα τών πεντακάσιων προστίθεται άνά έν φαρμακείον έπι δύο χιλιάδων κατοίκων, μέχρις εικόσι χιλιάδων πεντακάσιον συμπεληφρομένων, έπέκεινα δε τούτων άνά έν φαρμακείον έπι διασίλιον πεντακάσιον κατοίκων.

3. Ο πληθυσμός λογίζεται έπι τή βάσει τής τελευταίας έπίσημου άπογραφής τών κατοίκων του Κράτους.

4. Έν τή άπαιτούμενη πληθυσμώ προς σύστασιν φαρμακείου δύναται να περιληφθώσι και οι κάτοικοι τών μέχρις όκτώ χιλιομέτρων κειμένων συνοικισμών, τών μήτε ίδιον έχόντων φαρμακείον μήτε συντολογισθέντων δι' άλλο: άλλ' ούδέποτε συντολογίζονται οι εν τούτοις άποστάσει πληθυσμώ διά τόπον έν τού ύψώφ ύπάρχει και δεύτερον φαρμακείον.

Άρθρον 2.

Εις τας λουτροπόλεις επιτρέπεται ή Ιθρυσίς φαρμακείου άνεξαρτήτως του έν αύταίς πληθυσμού, υπό πάντα τους άλλους όρους, έφ' ός ήβρύνονται και λειτουργοί: τά φαρμακεία εις τας πόλεις και τά χωρία.

5. Τών τούτων φαρμακείων ή λειτουργία δύναται να διακρίπεται καθ' έν χρόνον άρχισίως τά λουρά.

Άρθρον 3.

Μεταξύ δύο ή πλέονων αιτούντων άδειαν Ιθρυσίσεως φαρμακείου εν τού ατόφ τόπω προτιμάται ο μη λαβών άδειαν Ιθρυσίσεως φαρμακείου άλλου, άλλως προτιμάται ο έχων άρχαιότεραν

Επισημ. του Ίατροσυνοεδρίου, και μεταξὺ συγχρόνων, ὁ ἔχων ἄνωτερον βαθμὸν.

Ἀρθρον 4.

Φαρμακοποιὸς τῶν ἀδιαλεπτικῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐπὶ κλήρῳ δεκαετῶν φαρμακίον, δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὸν τίτλον τοῦ εἰς ἑτέρον φαρμακοποιὸν κακηνέριον καὶ νομιμασμένα πρόδικτα, ἀφορῶσι τοῦ Ἰατροῦ τοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ίατροσυνοεδρίου.

Εἰς τὴν μεταβιβάσασταν τὸν τίτλον τοῦ φαρμακοποιῶν δὲν χορηγῆται ἄδεια ἰδρύσεως φαρμακείου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, οὐτε ἢ ἐγγράφῳ ἄλλου τίτλου.

Ἀρθρον 5.

Ἀραιοῖα μεταβιβάσει φαρμακίον ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ φαρμακείων ἐπὶ πενήταίτην διὰ τοῦ αὐτοῦ φαρμακοποιῶν λειτουργησάντων, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ίατροσυνοεδρίου.

Ἀρθρον 6.

Ἡ χήρα, τὰ ὄρφανὰ καὶ οἱ γονεῖς τοῦ ἀποθανόντος μετὰ τὴν δεκάτην διατήρησιν τοῦ φαρμακείου φαρμακοποιῶν, κληθῆναι κατὰ τὴν νόμιμον ἀξίαν τὰς εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, δύναται νὰ ἐνασκηθῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἀρθρ. 4 τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τοῦ τίτλου ἐντὸς ἑτοῦ ἀνεσκηθῆσως ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ φαρμακοποιῶν, μετ' ὁ ἀποβάλλουσι πῶν δικαίωμ. μεταβιβάσεως, κληθῆναι τοῦ φαρμακείου.

Ἦνα ὅμως τὸ φαρμακίον ἐξακολουθῆ λειτουργεῖν μέχρι τῆς μεταβιβάσεως πρέπει νὰ διευθύνηται ὑπὸ ἐπιστημόνος-φαρμακοποιῶν, κακηνέριου ἄδειαν τοῦ Ίατροσυνοεδρίου καὶ ὑπευθύνου διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου.

Εἰς τοὺς ἐκ τοιαύτης μεταβιβάσεως φαρμακοποιῶν χορηγῆται τὸ δικαίωμα τῆς ἀνομιμαστέσεως τοῦ τίτλου καὶ πρὸ τῆς ἐπιβιώσεως τῆς ἐν τῷ Ἀρθρῷ 4 ὀριζομένης δεκαετίας, ἀλλὰ μόνον εἰς φαρμακοποιῶν τέκνων τῶν μεταβιβάσαντων γονέων.

Διὰ τὰ φαρμακεία τῶν πρὸ τοῦ νόμου τούτου ἀποθνήσκοντων φαρμακοποιῶν, ἀνεὶν διετηρήθησαν ἐν λειτουργίᾳ μέχρι σήμερον, ἢ προημέρῳ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Ἐὰν ἐν τῶν τέκνων τοῦ ἀποθανόντος φαρμακοποιῶν σπουδῆ τὴν φαρμακευτικὴν ἢ διατηρήσῃ τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τοῦ ἑσωτερικοῦ ὅρους παρατείνεται μέχρι πέρας τῶν σπουδῶν αὐτῶν, ὡς ἂν ὅμως πέραν τῶν τεσσάρων ἐτῶν.

Τὰ δικαίωματα τοῦ πρώτου ἑσωτερικοῦ ἔχουσι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀποθνήσκοντος φαρμακοποιῶν, ἐὰν ὄντων κληθῶνται εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοὺς καὶ ἡ χήρα ἢ μὴ συγγληρονομία μετὰ τῶν τέκνων, τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθνήσκοντος.

Ἰπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῶν ὁρων τοῦ ἑσωτερικοῦ α' αἰ διατάξεις τοῦ Ἀρθρου τούτου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ φαρμακεία ὧν ἡ λειτουργία ἀπηγορεύθη ἐντὸς τοῦ 1914, τῶν ὁποίων οὕτω ἐπιτρέπεται ἑσῶσις ἢ μεταβιβάσις.

Ἀρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται καὶ ἡ γονεὶρικὴ πώλησις φαρμάκων ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν, ἀλλ' ἡ τοιαύτη πώλησις πρέπει νὰ γίνηται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ φαρμακείου. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ὑπὸ φαρμακοποιῶν, κακηνέριον καὶ ἄδειαν ἰδρύσεως φαρμακείου διηρησὶν αὐτοῦ φαρμακείου εἰς τὴν αὐτῇ πόλιν εἰς ἄλλῃ. Εἰς τοὺς φαρμακοποιῶν τοὺς ἀπὸ δεκαετίας διατηροῦντας ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ πόλει φαρμακείον, παρέχεται ἐξῆκτοντος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ὡς πρὸς τῆς ὁποίας ἀρεθίσται νὰ μεταβιβάσωνται ἢ διαλύσωνται αὐτὰ.

Ἀρθρον 8.

Τὰ τῆς διατιμῆσεως τῶν φαρμάκων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιμύνης καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διατιμῆσεως ταύτης κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος. Ἡ παράδοσις δὲ τῆς διατιμῆσεως ταύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμων μέχρι δραχμῶν πενήτην, καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ τριμήνου μέχρι δραχμῶν τριακοντίων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κανονίζονται καὶ τὰ τῆς διατιμῆσεως τῶν γονεὶρικῶν ἢ κληνικῶν ὑπὸ φαρμακοποιῶν, φαρμακείων, παραγγελιοδόχων ἢ ἐργοστασίων πωλομένων

ὡς διὰ συνταγῶν φαρμακευτικῶν, ἀπολιμαντικῶν, ἀναισθητικῶν, καὶ ἄλλων εἰδῶν χρησίων εἰς θεραπεῖαν ἢ εἰς ἀπολύμανσιν. Οἱ παράδοσις τῆς διατιμῆσεως ταύτης τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντακοντίων δραχμῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι διαχίλων.

Ἀρθρον 9.

Αἱ πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΠΒ' τοῦ 1910 ἐκδοθεῖσαι ἄδειαι ἰδρύσεως φαρμακείων θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυρται, ἐὰν μὴ τὰ φαρμακεία ταῦτα ἰδρυθῶσιν καὶ ἐλειτούργησαν πρὸ τῆς ἐναρξέσεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθρον 10.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμίσθωσις ἀδειῶν ἰδρύσεως φαρμακείων ἢ φαρμακείων.

Ἀρθρον 11.

Οἱ μὴ φαρμακοποὶ ἐργοστασίου φαρμακευτικῶν προϊόντων ὑπαρξάντων, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ δραχμῶν 500—5000, νὰ ἔχουσιν ὑπευθύνου διευθύνειν φαρμακοποιῶν, κακηνέριον ἄδειαν τοῦ Ίατροσυνοεδρίου καὶ μὴ διευθύνοντα ἄλλο φαρμακίον.

Ἀρθρον 12.

Οἱ ἐργοστασίου φαρμακευτικῶν προϊόντων καὶ οἱ παραγγελιοδοὶ ἐπιτρέπεται νὰ πωλοῦσι φαρμακευτικὰ προϊόντα μόνον εἰς φαρμακοποιῶν καὶ φαρμακείων, ὡς καὶ εἰς τὸ κοινόν.

Ἀρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν διατηροῦντα ἴδιον φαρμακίον φαρμακοποιῶν ἢ εἰς φαρμακείων νὰ ἀναλαμβάνη τὴν διεύθυνσιν φαρμακείου ἐν Νεσοκίω, Κλινικῇ, Φιλανθρωπικῇ Ἰερμῶν, παρ' Ἐταιρεία ἢ Σωματεῖο.

Ἀρθρον 14.

Ἡ ἰδίτης τοῦ φαρμακοποιῶν, φαρμακείων καὶ παραγγελιοδόχου ἢ ἐργοστασίου φαρμακευτικῶν εἰδῶν εἰνε ἀμιβύσεως πρὸς πᾶσαν ἐμισθὴν ἢ ὑποθήκην ἄλλως ἀμιβύσιν δημοσίαν θέσιν, πλὴν τῆς τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ ὑπαρξάντες εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν φαρμακοποὶ, φαρμακείων καὶ παραγγελιοδοὶ ἢ ἐργοστασίου φαρμακευτικῶν εἰδῶν, ἐπὶ τῇ προκλήσει τοῦ Ἰατροῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀρεθίσται ἐντὸς ἑτοῦ ἀνεσκηθῆσως νὰ δηλώσωνται πότερον τῶν δύο λειτουργημάτων κρατήσων. Ἐν προμηθῆσι τῆς δημοσίας θέσεως δύναται οὕτω νὰ μεταβιβάσων τὴν κυριότητα τοῦ φαρμακείου ἢ φαρμακείων τῶν εἰς ἐπιστήμην φαρμακοποιῶν. Παρελθούσης ἀπῆκτου τῆς ἐπιστήμης προνομίας ἢ ἐν σιωπῇ τοῦ προσακλούμενου, ἀνακαλεῖται ἡ φαρμακευτικὴ ἢ φαρμακευτικὴ ἄδεια ἢ ἀπαγορεύεται ἢ ἀκυρῆται τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ παραγγελιοδόχου ἢ ἐργοστασίου φαρμακευτικῶν προϊόντων, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Ἀρθρῷ 11 ποινῇ.

Τὸ Ἀρθρον 20 τοῦ Β' διατάγματος τοῦ 1861 περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν νομίμως συνσταμένων φαρμακείων.

Ἀρθρον 15.

Τὰ νομίμως συνσταμένα φαρμακεία καὶ νομίμως μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου λειτουργήσαντα, διατηροῦνται.

Ἀναγνώριζονται, ἀποσείσται τοῦ Ἰατροῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ίατροσυνοεδρίου, ὡς ὑπερῆρξοντα φαρμακεία ἐν αἷς πόλεις καὶ κώμης εὐρηγῆται, τὰ νομίμως συνσταμένα ἐπὶ ἐπιστήμην φαρμακοποιῶν, κακηνέριον καὶ ἄδειαν τοῦ Ίατροσυνοεδρίου, φαρμακείων, ἐὰν ἰδρυθῶσιν συνεκτικῶς ἄδειαι ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ νόμου ΓΦΠΒ' τοῦ 1910, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀρθρ. 9, καὶ ἀκυρῆται μέχρι σήμερον ἐλειτούργησαν.

Αἱ εἰς τῆς αὐτῆσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἄλλως προκλήσωνται ὑποθέσεις κενῆς θέσεως φαρμακείων, πληροῦνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ὑπερῆρξοντων τούτων φαρμακείων, κατὰ τὸ Ἀρθρον 1.

Ἀρθρον 16.

Ἐπὶ τῶν κατὰ παράστην τοῦ νόμου τούτου ἰδρυμένων ἢ συνταρῶντων φαρμακείων ἢ φαρμακείων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΟΜΒ' τοῦ 1880.

Πάσα δὲ ἄλλη παράβασις τοῦ νόμου τούτου τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 100—1000, καὶ ἐν ἄποτροπῇ, διὰ φυλακιστέως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Εἰς τοὺς ἰδιώτας φαρμακέρους μὴ ἐπιστήμονας, τοὺς δυνάμει ἀδείας Νομαρχίας διατηρούστας φαρμακικότητα, ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις φαρμάκων γενεθικῶς καὶ λιανικῶς ὡς καὶ ἡ ἐπέλευσις συναγῶν ὑπὸ τῆν διευθύνσιν καὶ ἀτομικὴν εὐθύνην ἐπιστήμονος φαρμακοποῦ, εἰς ἐν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διευθύνῃ ἄλλο φαρμακείον.

Ἄρθρον 17.

Καταργεῖται τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1861, περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων, εἰ νόμοι ΑΚΒ' τοῦ 1882, ΑΥΣ' τοῦ 1883 περὶ ἐνασχίσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν ταῖς νέαις Ἐπαρχίαις, καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικείμενη ἐπὶ τῶν νόμων τούτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθεὶς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Ἰανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(3)

Περὶ συνολογήσεως δανείων ὑπὸ τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης.

Νόμος 616

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὑμωφῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης δημοτικῆς ἀρχῆς, ἴσως τοῦ δημάρχου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὡς διετηρήθη καὶ συνεπληρώθη τοῦτο δυνάμει τοῦ νόμου ΔΡΑΔ' τῆς 28 Φεβρουαρίου 1913, ἡ συνολογήσις δανείων πρὸς ἄγορὰν Ἀνακτόρου προωρισμένων διὰ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλεῖα.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δεῦν νὰ ἐκδοθῆ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, κρῖνεται δὲ τῆς ἐγκρίσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθεὶς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Ἰανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(4)

Περὶ ἀσκήσεως τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς χώραις.

Νόμος 617

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὑμωφῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς χώραις ἀσκήσις τῶν ἐπαγγελμάτων τοῦ ἱατροῦ, ὀδοντοῦ, κτηνιάτρου καὶ ραϊας ὑπὸ τῶν μὴ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους ὀριζόμενα προτόνια, κανονίζεται κατὰ τὰς ἑπομένους διατάξεις.

Α' Περὶ ἱατρῶν.

Ἱατροί, κεκτημένοι διπλώματα διδάκτορος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους πρακτικὴν ἀδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἱατρικὴν, εἰς, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ πρὸ τῆς 5. Ὀκτωβρίου 1912 ἐγκυστετάθησαν ἐν ταῖς νέαις χώραις, θέλουσιν ἐξακολουθεῖν ἀσκῶντες τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα. Πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν βεβαιωθέντων τὰ ἐπισημένα προσόντα πιστοποιητικῶν, χορηγεῖται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου, ἀδεια τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν.

Ἡ ἀδεια αὕτη συντάσσεται ἐπὶ ζαρτοσφίμου δραχμῶν διακοσίων πενήτηντα.

Ἡ βεβαίωσις περὶ τῆς πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912 ἐγκυστετάσεως γίνεται ὑπὸ τῆς οἰκίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

Εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς ἀπαγορεύεται ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν νόμον ΔΕΓ' τοῦ 1912 ποινῇ ἡ ἀσκῆσις τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐν δὲν κέκτηνται τὰ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους ὀριζόμενα προσόντα.

Ὀδοντοῦ, κτηνιάτροι καὶ Κτηνίατροι.

Ἄρθρον 2.

Ὀδοντοῦ, κτηνιάτροι κεκτημένοι διπλώματα Σχολῆς ἐξακολουθῶσι ἀσκῶντες τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, ὡς οὗς ὅρου ἀναγράφει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Φαρμακοποιοί.

Ἄρθρον 3.

Εἰς φαρμακοποιοὺς κεκτημένους διπλώματα τοῦ φαρμακευτικοῦ Σχολείου τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Σχολῆς, ἰδρυσάντων: δὲ τὰ φαρμακεία τῶν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος καὶ πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912 ἐπιτρέπεται ἡ περαιτέρω διατήρησις τῶν φαρμακείων.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου, ἡ ἀδεια τῆς διατηρήσεως τῶν φαρμακείων κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Πάντα τὰ ἄλλα φαρμακεία θέλουσι κλεισθῆ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ φαρμακεία, ἅτινα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον θέλουσι κλεισθῆ, δύνανται νὰ ἐπιανοθῶσιν ὡς φαρμακευτικῶν ὕλικῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς φαρμακεία, παρέχοντα εἰς τοὺς ἀγαροτάς αὐτῶν δικαιοῦσα διατηρήσεως φαρμακεία.

Ἄρθρον 5.

Μόνον ἀρ' οὐ μετὰ τὴν πλήρη ἐπαρμογήν τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ νόμου τούτου καταδειχθῆ ὁ ὀριστικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκστῇ πύλει ἢ κωμῇ τῶν νέων χωρῶν ἀναλογούντων

των φαρμακείων επιτρέπεται η χορήγηση άδειών ίδρύσεως νέων φαρμακείων, κατά την περί φαρμακείων κειμένη νομοθεσία.

Άρθρον 6.

Ες τας μίας τας εκκτημένες πτυχίων της Οθωμανικής Κυβερνήσεως και μεταρρομίζας το επάγγελμα αυτών εις τας νίας χώρας πρό της 5^{ης} Οκτωβρίου 1912 επιτρέπεται η εξακολουθήσι της άσκησης του επαγγέλματός των, παρμηγίνης αυταίς προς τοιαύτα άδειας, επί τη προσαγωγή των τίτλων των, υπό του Υπουργείου των Έσωτερικών, μετά γνωμοδοτήσιν του Ιατροσυνηδρίου, κατά τους όρους του άρθρου 1.

Η άδεια συντάσσεται επί χαρτοσήμου άρχαίων παντικατά.

Άρθρον 7.

Οι εν Κρήτη και Σάμω εκκτημένοι το δικαίωμα του μετρέσθαι τόν Ιατρον, συμφώνως προς τους νόμους της τής Κρητικής και Σαμιακής Πολιτείας, δικαιούνται να εξακολουθήσω άσκούντες το έργον των εν ταίς χώραις ταύταις και άλλαγου του Κράτους. Το αυτό ισχύει και δια τών φαρμακοποιών.

Άρθρον 8.

Τα κατά τους νόμους της τίας Κρητικής και Σαμιακής Πολιτείας συνεστημένα και μέχρι σήμερον λειτουργούντα φαρμακεία εν Κρήτη και εν Σάμω διατηρούνται.

Έρχομίζεται δα και εν ταίς χώραις ταύταις το δόκον.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών ήμερον κωροθείς δημοσιευθήσεται διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήσεται ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 21^η Ιανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ο επί των Έσωτερικών Υπουργός
ΕΜΜ. ΠΕΠΟΥΔΗΣ

Έπισημή και έτέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 22^η Ιανουαρίου 1915.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Κ. Δ. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

(5)

Περί εκτελέσεως των άρθρων 4, 5 και 6 του νόμου 337 της 31^{ης} Οκτωβρίου 1914 περί εφαρμογής της φορολογίας τών άροτριώντων κτηνών διά την χρήση του 1914 κλπ.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έγνωντες υπό όψει τα άρθρα 4, 5, 6 και 9 του νόμου 337 της 31^{ης} Οκτωβρίου 1914 περί εφαρμογής της φορολογίας τών άροτριώντων κτηνών διά την χρήση του 1914 και περί παρατάσεως τών προθεσμιών τών δηλώσεων και πληρωμής διαφόρων φόρων.

Επί τη προτάσει του Ήμετέρου επί των Οικονομικών Υπουργού, άπεραιοποιήσασιν διατάσσασιν.

Άρθρον 1.

Οι κατά το άρθρον 4 του νόμου 337 της 31^{ης} Οκτωβρίου 1914 δικαιούμενοι εις άπαιταγήν του ήμισους του φόρου άροτριώντων κτηνών τών χρήσεων 1913 και 1914, καθό έπισηρωθεντες οδοί η συνοικίου μέλους της οικογενείας των κατά το 1912 ή 1913, άφελούσαι να έγχειρισται περί τούτου αίτησις είτε εις τόν άρότριον Οικονομικόν φάρον είτε εις τόν άρότριον Δέμαρχον ή Πρόεδρον της Κοινότητος.

Οι Οικονομικοί Έφοροι άφελούσαι, έπως τάς έγχειρισθείσας αούσις, κατά τόν άνωτέρω, υπό κατάχον άροτριώντων κτηνών αίτησις άποστέλλασιν εις τούς Δεμαρχούς ή Πρόεδρους τών οικείων κοινοτήτων, άποχρυσούμενος, ένα επί τούτων ως και επί τών άπ' εύθείας άπότ' έγχειρισμένων αίτησεων, βεβαιώσιν ύπαυθιώς, επί τη βάσει τών άπερικρινών βιβλιαρίων τών έπισηρωτών ή τών προσωρινών άπαιτητήρων εν τών τήσεων του στρατού, επί έκάστης αίτησεως τόν χρόνον, καθ' έν δ' αόταν ή το συνοικίου μέλος της οικογενείας του έλάθη εις τας τάξεις του στρατού ως έπιστάρας, και τόν χρόνον της άπολύσεως αυτού.

Επί τη βάσει των κατά τόν άνωτέρω βεβαιώσεων οι Οίκοι, Έφοροι άφελούσαι, άφ' ένός μόν να ζητήσωσιν άμέσως παρά τών άρότριων ταμιών την άναστολήν της άσπιδείσεως του άροτριόμενου φόρου, άφ' έτέρου δέ να ενεργήσωσι τά προς έκπτώσιν νόμιμα, συντάσσοντας κατά τών οικείων άρχών τά κεκαυοισιμένα πρωτόκολλα έκπτώσεως κατά χρονον και υποβάλλοντες ταύτα εις τόν Υπουργείον τών Οικονομικών, έπως διαταχθή όριστικώς ή διαγραφή τού έσόδου.

Άρθρον 2.

Αί κατά το άρθρον 5 § γ του νόμου 337 του 1914 έπιτροπή, αίνως άποφαινούται περί της κατά το αυτό άρθρον άπαιταγής τών φορολογούμενων της παλαιάς Έλλάδος άπό του φόρου τών άροτριώντων κτηνών, τών περιβολίων και της Ίνδικης καννάβεως τών χρήσεων 1912, 1913 και 1914 λόγω νόσου ή θεουρίας, άποτελούνται, έν μόν ταίς επαρχίαις όπου έδρασε Νομαρχία, έξ αυτού, του άστυνομικού Διευθυντού, του Οίκου, Έφόρου και του Ταμιού, έν δέ ταίς λοιπαίς επαρχίαις εκ του Εισηγητικού και άστυνομικού Υποδιευθυντού ή άστυνομικού Σταθμαρχού της έδρας του Οίκου, Έφόρου, του Ταμιού και του Οίκου, Έφόρου.

Εν περιπτώσει άπουσίας ή καλύματός τινος τών μελών τών άνωτέρω έπιτροπών, μετέχουσιν αυτών οι νόμιμοι άναπληρωταί των.

Εν αίς επαρχίαις ήθελε κριθή αναγκαίον υπό του Υπουργού τών Οικονομικών, δύναται να μετασχη τών έπιτροπών και Οίκου. Έπιθεωρητής ή άλλος οικονομικός έπάλληλος, ειδικώς επί τούτω ύπ' αυτού έντεταμένως.

Άρθρον 3.

Εις τας κατά το προηγούμενον άρθρον έπιτροπάς διαβιβάζονται πάσαι αι εις τόν Υπουργείον τών Οικονομικών ή εις άλλων δημοσίαν άρχήν υποβληθείσας μέχρι της δημοσιεύσεως του νόμου 337 της 31^{ης} Οκτωβρίου 1914 αίτησεις φορολογούμενων ή ψηφίσματα τών δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων ή άναφοραί τών κοινοτικών άρχών περί άπαιταγής άπό τών φόρων τών άροτριώντων κτηνών ή περιβολίων ή Ίνδικης καννάβεως τών χρήσεων 1912 και 1913.

Διά τών στοιχείων τούτων και παντός άλλου μέσου κρινόμενου παρ' αυτών φάρον αι έπιτροπή εξακριβούσι τάς γενομένας ζητίας και το μέγεθος αυτών και συνεχρώσιν έν τώ καταστήματι της Οικονομικής Έφορίας, προσκλήσει του Οικονομικού Έφόρου, γνωμοδοτήσιν δια πρωτόκολλου ήτοιολογούμενον, συμφώνως προς το άρθρον 5 του νόμου 337 του 1914 περί άπαιταγής, από έκτελεσθών μόν του φόρου τών χρήσεων 1912 και 1913 δια τους ύπαοτάτους κατατροφήν άνα τών 50 ο)ο του ήμισους βρου της γνήθους παραγωγής, από του ήμισους δέ ποσού του φόρου διά τούς ύποστάτας ζητίας άνα τών 20 ο)ο και μέχρι 50 ο)ο του μέσου βρου της συνήθους παραγωγής.

Άρθρον 4.

Εις τας κατά το άρθρον 2 έπιτροπάς, παρπέμπονται και αι τυχόν υποβληθείσαι ή υποβληθήσομεναι μέχρι της 4 Φεβρουαρίου του 1915 έπως εις τόν Υπουργείον τών Οικονομικών ή άλλας δημοσίας άρχάς αίτησεις φορολογούμενων ή ψηφίσματα δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων ή άρχών ή άναφοραί άλλων δημοσίων άρχών ή έκθέσεις αυ-

των περι των επελθουσων ζημιων εις την παραγωγην δημοπρατικων καρπων η άλλων γεωργικων προϊόντων η περιβολων η Ινδικης κανάρας της χρονιας του 1914 ετους, αποφασιζονται δε εις επιτροπική αυται και επι του προκειμένου κατά των αυτων εν άρθροις 2 και 3 οριζόμενον τρόπον.

Άρθρον 5.

Αι αυται κατά το ανωτέρω άρθρον 2 επιτροπική αποφαινονται δια πρωτοκόλλου ητιολογημένου και περι απορρίψεως των υποβληθεσων περι απαλλαγής από των ειρημένων φόρων άροτριώντων κτηνών, περιβολών και Ινδικης κανάρας των χρόστων 1912, 1913 και 1914, αλτρήσων ως προς τους υποσταντάς ζημιας ελαστων των 20 ο' το μέσου όρου της συνήθους παραγωγής.

Άρθρον 6.

Τά κατά τα προηγουμένα άρθρα πρωτόκολλα των επιτροπών, προσκόντας ητιολογημένα, υποβάλλονται δια των Οικον. Έφορ'ων εις τώ Υπουργείον των Οικονομικών. Έπι των πρωτοκόλλων τούτων άποφαίνεται άριστικώς, συμφώνως προς τώ άρθρον 6 § γ' του νόμου 337 του 1914, έ Υπουργείον των Οικονομικών.

Αι αποφάσεις αυται άνακοινούμενα εις τόν Οικ. Έφορον και Ταμείαν, υιοθεποιούνται δια τόν οικείον αστυνομικόν η κοινοτικόν άρχον εις τους φορολογούμενους.

Άρθρον 7.

Πάσαι αι υπεβληθείσαι εις τώ Υπουργείον των Οικονομικών η άλλας δημοσίας άρχάς αιτήσεις περι επιστροφής φόρου επιτηδεύματος υπό των κατά τά άρθρα 1 και 3 § α' του νόμου 108 του 1913 ετους δικαιουμένων απαλλαγής επιστράτων επιτηδεύματιών, ως και αι υποβληθεσμενα κατά τώ άρθρον 6 § α' του νόμου 337 του 1914 μέχρι της 4 Φεβρουαρίου 1915 ετους ταυτάτα, παραπέμπονται εις τόν άρμόδιον Οικον. Έφορον, όστις όφειλε μέχρι τέλος Απριλίου του 1915 τώ βαρύτερον να εξετάσ η αυται και βεβαιώσ η περι τώ βασιμιού η μη αυτων.

Στοιχεία προς εξακριβώσιν των αιτήσεων τούτων δύνανται να χρησιμοποιώσιν, είτε αι βεβαιώσεις των δημοτικών η κοινοτικών άρχων, γινόμεναι υπευθύνως επί αυτων των αιτήσεων, επι τή βάσει των άτομικών βιβλιαρίων η προσωρινών άπολυτηριών των επιστράτων, είτε πιστοποιητικά η βεβαιώσεις υπεύθυνα των άρμόδιων στρατιωτικών άρχων.

Αι βεβαιώσεις αυται δύν να διαλαμβάνουσι την χρονολογίαν, καθ' ην αι αιτούμενοι επιτηδεύματιαι κληθέντες ως επιστράται προσήλθον εις τάς τάξεις του στρατού, ως και έπειτα ης άπολυσεώς εις τώ.

Προκειμένου δε περι τώ άρθρον 3 § α' του νόμου 108 του 1914 ετους επιτηδεύματιαι, στοιχεία προς εξακριβώσιν των αιτήσεων των δύνανται να χρησιμοποιώσιν, πλην των άτομικών άποδείξεων επιστάσεως, και πιστοποιητικά η βεβαιώσεις των άρμόδιων δημοσιών άρχων.

Άρθρον 8.

Αι διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 5 του Β Διατάγματος της 17 Ιανουαρίου 1914 εκδοθέντος προς έκτέλεσιν του νόμου 108 της 30 Δεκεμβρίου 1913 (περι απαλλαγής από φόρου επιτηδεύματος των επιστρατευθέντων επιτηδεύματιών) δε και περι απαλλαγών από άλλων τινών φόρων άροτριώντων και ως προς τάς υπό τώ άρθρον 6 του νόμου 337 της 31 Οκτωβρίου 1914 προβλεπόμενας επιστροφές φόρων η έννομιαν προσόδων, έφ' όσον δεν τροποποιούνται αυται δια τού παρόντος Διατάγματος.

Άρθρον 9.

Αι μέχρι τούδε υποβληθείσαι περι επιστροφής των κατά τώ ανωτέρω φέρων και έννομιαν προσόδων αιτήσεως φορολογουμένων η έννομιαν προσόδων, έφ' όσον εν τω ενδεόθησεν υπό των κατά τώ άρθρον 3 και 4 του Β Διατάγματος της 17 Ιανουαρίου 1914 επιτροπών η υπό τώ Υπουργείον των Οικονομικών αποφάσεις απορριπτικαί, λόγω τού έτι δ

νόμου 108 του 1913 προέβλεπε περι απαλλαγής από των άνω φέρων, έφ' όσον έφείλτο και όχι περι επιστροφής τούτων καταβληθέντων, ως και αι εν τω ενδεόθησεν εντός της υπό τώ άρθρον 6 του νόμου 337 του 1914 ήλιουμένης χρονίου προθεσμιας, ητι μέχρι της 4 Φεβρουαρίου του 1915 ετους, παραπέμπονται, έφ' όσο άρμόδιως αποφαινόσ η επί αυτων επιτροπική, εις τάς κατά τώ άρθρον 4 του Β Διατάγματος της 17 Ιανουαρίου 1914 επιτροπές, εις δε δύνανται να προστεθή αποφάσεις τού Υπουργείου των Οικονομικών ως μέλος και Οικονομικός Έπιθεωρητής η άλλος οικονομικός υπάλληλος, ειδικώς προς τούτο έντεταλμένος.

Αι ανωτέρω επιτροπική συνερόμενα, μετά προηγουμένην συμφωνία προς τώ άρθρον 5 του αούτου ες ανωτέρω Β Διατάγματος της 17 Ιανουαρίου 1914 εξέτασιν αυτων, εντός δύο μηνών από της λήσεως της κατά τώ άρθρον 6 του νόμου 337 του 1914 προθεσμιας, αποφαίνονται κατά πλειοψηφίαν δια πρωτοκόλλου ητιολογημένου επί αυτων.

Τά πρωτόκολλα ταυτα υποβάλλονται εντός εικοσι τώ ποδ ήμερών υπό τώ άρμόδιου Οικονομικού Έφορου εις τώ Υπουργείον των Οικονομικών, όπερ αποφαινετα ίσριστικώς.

Εις τόν ημύτερον επί των Οικονομικών Υπουργόν ανατίθεται την δημοσιεύσ η και έκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τή 20 Ιανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β'

Ο Υπουργός των Οικονομικών
ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΛΗΣ

(6)

Περί στρατιωτικής προπαίδεως και τελειοποιήσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του ημύτερου επί των Στρατιωτικών Υπουργού και έγγυτος υπ' όσον τον νόμον 114 της 21 Νοεμβρίου 1914 υπερί στρατιωτικής προπαίδεως και τελειοποιήσεως, άπερασταμεν και διατάσσομεν τά εξής:

Άρθρον 1.

Η στρατιωτική προπαίδεσις και τελειοποιήσις εινε τά δύο άναγκαία συμπληρωματα της στρατιωτικής βραχιαίας θητειας, ης η κατά νόμον διάρκεια αποτελεί τώ άπαράιτητον ελάχιστον όρον.

Η προπαίδεσις σκοπει τήν μόρφωσιν τού χαρακτ ηρος της νεολαίας, τήν άσκησιν τού σώματος και τήν διδασκαλίαν των στοιχειών στρατιωτικών γνώσεων.

Η τελειοποιήσις σκοπει τήν παρά τώ πολίτη διατήρησιν των έν τώ στρατώ αποκνηθειών γνώσεων και της στρατιωτικής εν γένει μορφώσεως. Ιδίως δε της σωματικής άνοτησις και της περι τώ βάλλειν ικανότητος, έτι δε και της περι τώ ηπιευνότητος επι τόν εις έριπτα σώματα ύπηρεσιούσιν.

Άρθρον 2.

Η στρατιωτική προπαίδεσις και τελειοποιήσις άσφαλίζονται παρά σωματείων ύπηρετούντων είτε εν δημοσίαις εκπαιδευτικαίς ήδρυμασι, είτε ήδρυμασιν εν διαφόροις πόλεσι παρ' ιδιωτών και ήθεμένων υπό τήν προστασίαν του επί των Στρατιωτικών Υπουργού και τέλος παρ' ειδικών έταιρειών ανεξαρτήτων και ήθισταμένων εν τή άλλωδότη παρά ταις διαφόροις ελληνικαίς κοινότησι.

Αι έταιρείαι αυται όφείλουσι να συμμορφώνται ες όλοκληρου προς τάς διατάξεις τού γενικού προγράμματος.

Άρθρον 3.

Ίδρύεται παρά τώ επί των Στρατιωτικών Υπουργείω «Α

* Αναριθμοσιεται ως εσφαλμένη δημοσιεύσ εις τώ υπ' αριθ. 20 ε. ετους φύλλον του παρόντος τευχους.

τάξεις του περί στρατολογίας νόμου και εν αναλόγῃ καθοριστάς υπό τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

3) Του προδίδασμου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δεκανεώς πρὸ τοῦ κανονισμένου χρόνου.

4) Τῆς χρησιμοποίησης, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς ἐπιδόσεις, αἰνίτες ἀμειψιτήρητον πρὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας, ἐν ἔργοις ἀναπεκρινόμενοις ἐν τῷ οἰκείῳ σώματι και καθὰ προδιορισθεῖσάνην ἀναλογία ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

5) Προτιμήσεως ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως μέρους τῆς κλάσεως πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας, ὑπὸ τύπον ὑποχρεωτικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ πρὸς ἀνομοιῆν τοῦ πτυχίου ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας ἀπολείεται ἐκ τριῶν μελῶν, διορ.ζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν σχετικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων.

Αἱ δοκιμασίαι κατ' ἀρχὴν περιλαμβάνουσι :

Πορείαν, τοῦλάχιστον 16 χιλιομέτρων, ἐκτελούμενην ἐνόπλιως, ἀλλ' ἄνευ φόρτου, ἐντὸς διαστήματος ἐλάσσονος τῶν 4 ὥρων. Βολὴν ἐξ φυστηρίων μετὰ δύο δοκιμαστικῶν, ἐν ἐκαστῇ τῶν τριῶν στάσεων τοῦ πυροβολούντος (θρῆβως, γονυπετῶς, πρηθρῶν), ἐκτελούμενην ἀμέσως μετὰ τὴν πορείαν.

Διαφόρους ἰσονομικὰς δοκιμασίας. Διαφόρους δοκιμασίας ποτογραφικὰς καὶ ἀναγνώσεως Χάρτου.

Αἱ δοκιμασίαι εἰδικότητων ἀπολείπουσι ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος εἰς τὸ μηχανικόν, τὴν μουσικὴν, τὴν ποδηλασίαν, τὸ γυμναστικὸν κλπ. κλπ.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἐξετάσεων κανονίζονται παρὰ τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Τὰ παρὰ τοῦ Κράτους ἐγκριμμένα Σωματεία ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμόσιν τῆς τήρησεως τοῦ προγράμματος διδασκαλίας, τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων καὶ παμμορφοῦν, τοῦ ὅπλου καὶ τῶν ὄρων, ἄντιω τοῖς ἐπιτελεστέοις, ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν μερῶν, ἐπιθεωροῦντων ταῦτα ἔσον ἐνεστὶ τακτικώτερον καὶ τοῦλάχιστον ἅμας τοῦ ἔτους.

Ἐπίσης τὰ Σωματεία ταῦτα ὑπόκεινται ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐλεγχὸν εἰδικῶν ἐπιθεωρητῶν, μελῶν ἢ ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11.

Τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Σωματείων θεταμένα ὅπλα, ἐφ' ὅσον δὲν χρησιμοποιῶνται, τοποθετοῦνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους στρατώνας ἢ ἄλλους τόπους, ἐγκριμένους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς προτάσει τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Τὰ σωματεία ἄντιω δὲν ἔθελον συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἐν ἄρθρῳ 6 καθορισμένου προγράμματος, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ὧν ἡ λειτουργία δὲ ἔπαιον ἔχουσα ἔνταφρον ἐν διὰ τὸν στρατὸν ἢ ἄντιω ὁ ἀπεικρινόμενα τοῦ σκοποῦ τὸν δι' ἀσχυλίων ἔχον πρὸς τὰ καταστατικὰ αὐτῶν, ἀπολλύουσι τὰ πλεονεκτικὰ, ἄντιω συνεπύγεται ἢ ἐπίσημος αὐτῶν ἀναγνώρισις, ἀνακαλυφθεῖσας τῆς ἔγκρισως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τοὺς πολιτικούς και στρατιωτικούς διδασκάλους και ἐκγυμναστάς δύνανται νὰ παρασχεθῶσι τὰ ἀκόλουθα πλεονεκτήματα.

1) Πολιτικοί.

α') Εἰς τοὺς διδασκάλους και γυμναστάς ἀμοιβὰ καταβαλλόμενα παρὰ τῶν ἰδίων ἐκπαιδευτικῶν Σωματείων, ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 προμνησθεισῶν ἐπιχορηγήσεων. Προτάσεις

πρὸς παρασημοφορίαν ὑποβαλλόμενα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ και ὑπουργικὰ συνηρητήρια ἔγγραφα, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῦ ἄρθρ. 7 § 7. Ἐν περιπτώσει δὲ προαγωγῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὁ ἔηλος και τὰ ἐπιτελεθέντα ἀποτελέσματα.

β') Εἰς τοὺς πολιτικούς ἐν γένει, προτάσεις πρὸς παρασημοφορίαν ὑποβαλλόμενα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ και συνηρητήρια ὑπουργικὰ ἔγγραφα, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῦ ἄρθρου 7 § 7.

2) Στρατιωτικοί.

Ἡ ἀποσίτασις ταύτων ὑπὲρ τῶν Σ. Ε. Κ. και τὰ ἐπιτελεθέντα ἀποτελέσματα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐν ταῖς ὑποβαλλόμεναις κατὰ τριμηνίαν ἐκθέσει και ἐν ταῖς διαφόροις ἀφορμαῖς αὐτῶς προτάσει.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Κυβέρνησις μετεχέι τῶν ἔνταφροντων ὑπὲρ τῆς ἀναπόψεως τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ Ἑλληνικῶν Ἐνώσεων Στρατιωτικῆς προπαίδευσιν και τελειοποιήσεως. Ἐν πόσῃ ὁ ὅριος περιτῶσι αἱ μεταξὺ ταύτων και ἐκείνης ὑφιστάμενη σθένει εἰσὶν ἠθικὰ διως χαρακτῆρος. Αἱ Ἐνώσεις δύνανται νὰ τηρῶσι τὴν Κυβέρνησιν ἐνήμερον τοῦ σχηματισμοῦ και τῆς προόδου αὐτῶν. Δύνανται κατ' ἔτος νὰ ἀποστέλλουσι ἐκθέσεις κυρωμέναις ὑπὸ τῶν Προέδρων.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν δημοσιεύει δημοσίως διαπῆν ἐκείνας ἐκ τῶν ἐκθέσεων, ὧν τινῶν ἡ ἀνακοίνωσις κρίνεται παρ' αὐτοῦ συνάουσα τῇ δημοσίῳ συμφέροντι. Δύνανται δὲ ὁ Ὑπουργὸς κατ' ἐπιθυμίαν τῶν Ἐταιρειῶν νὰ διαβίβησιν εἰς ταύτας βραβεῖα και μετάλλια πρὸς διανομὴν κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν.

Ἄρθρον 15.

Κατὰ τὸν καθαρτισμὸν τοῦ ἐνωσιμοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου ὑποβάλλει πρότασιν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκασιούτων πιστώσεων πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, ἃς ἀπαίτεῖ ἡ εἰς τὰ διάφορα Σωματεία παρασχετὰ συνδρομῆ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ νόμου. Βασίλει δὲ τὰ Ἀνώτερον Συμβούλιον τὴν πρότασιν αὐτοῦ διὰ λογιδοσίας δικαιολογώσης τὴν χρῆσιν τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἔτος παρασχεθεισῶν πιστώσεων και διὰ προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ὑφιστάμενων προβλέψεων.

Ἄρθρον 16.

Ἡ τεχνικὴ διεύθυνσις και ὁ ἐλεγχὸς τῆς λειτουργίας τῶν ἐγκριμένων Σωματείων προήκουσιν αὐτοδικαιῶς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, ὅστις ἀναθέτει μέρος τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ τῷ Ἀνωτέρῳ Συμβούλιῳ, συμφώνως τῶς ὅροις τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἐγκριμμένα Σωματεία στρατιωτικῆς τελειοποιήσεως ὑπόκεινται διὰ πᾶν ἔτι δὲν ἀνήκει καθαρῶς εἰς τὴν κοινὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν, εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάξματος θεταμένους ὅρους και τὰ παρ' αὐτοῦ παρεχόμενα πλεονεκτήματα.

Εἰς τὸν Ἡμιτέρον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθειται τὴν δημοσιεύσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάξματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Ἰανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

**Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ**